

Doğal Uydular

Dünya'nın tek bir doğal uydusu var, o da Ay. Ay, Güneş Sistemi'ndeki en büyük uydulardan biri. Peki Güneş Sistemi'ndeki diğer gezegenlerin kaç uydusu var?

Bu uyduların özellikleri nedir? Bu soruların yanıtlarını merak ettiyseniz Güneş Sistemi'nde yer alan gezegenlerin uyduları hakkındaki bu yazımız tam size göre.

Dünya ve uydusu Ay

Merkür ve Venüs'ün hiç doğal uydusu yok.

Güneş Sistemimizde bilinen 173 doğal uydu var.

Phobos

Uydu:

Bir gezegenin, cüce gezegenin ya da asteroidin çevresinde belirli bir yörüngede dolanan gökcismi.

Mars'ın bilinen iki doğal uydusu var. Bunlardan büyük olanı Phobos, diğeryse Deimos. Mars'ın uydularının ikisi de 1877 yılında ABD'li bir gökbilimci olan Asaph Hall tarafından keşfedildi. Bu iki uydunun yüzeyi, Mars ile Jüpiter arasında yer alan Asteroit Kuşağı'ndaki asteroitlerinkine benziyor. Bu durum Phobos ve Deimos'un Mars'ın kütleçekimine kapılan asteroitler olduğunu düşündürüyor. Mars'ın iki uydusunun da atmosferi yok.

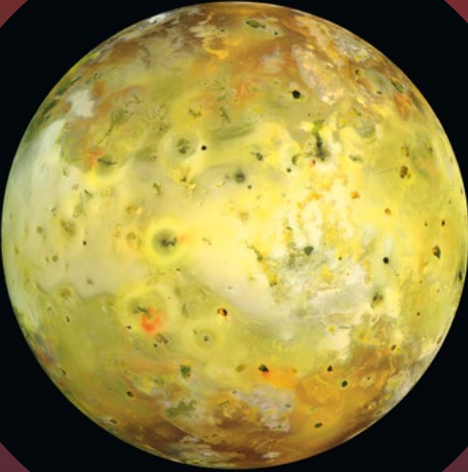
Deimos

Jüpiter, Güneş Sistemi'ndeki gezegenler arasında en fazla sayıda doğal uydusu olan gezegen. Bu gezegenin bilinen 67 doğal uydusu var. Bu uyduların en büyükleri İo, Europa, Ganymede ve Callisto. Bu dört uydu 1610 yılında İtalyan gökbilimci Galileo Galilei tarafından keşfedildi.

Callisto

Callisto, Jüpiter'in en büyük ikinci uydusu. Ayrıca Güneş Sistemi'nde üzerinde en çok sayıda krater bulunan gökcismi. Callisto'nun karbondioksitten oluşan çok ince bir atmosferi var. Biliminsanları bu uydunun atmosferinde oksijen bulunabileceğini düşünüyor.

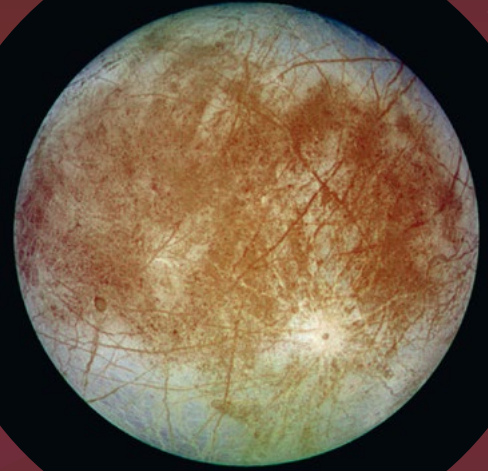
İo

İo, Jüpiter'in en büyük üçüncü uydusu. Bu uydunun kükürtdioksitten oluşan kalın bir atmosferi var. Güneş Sistemi'ndeki tüm gökcisimlerinin volkanik olarak en aktif durumda olanı İo.

Ganymede

Ganymede, Güneş Sistemi'ndeki en büyük uydu. Öyle ki çapı en küçük gezegen olan Merkür'ünkünden daha büyük. Ganymede oksijenden oluşan çok ince bir atmosfere sahip.

Europa

Europa, Jüpiter'in en büyük dördüncü uydusu. Europa'nın buzla kaplı yüzeyinin altında kalın bir su katmanının olduğu tahmin ediliyor. Bu durum biliminsanlarına bu uyduda yaşam olabileceğini düşündürüyor. Europa'nın çok ince bir atmosferi var. Bu atmosfer de Ganymede'inki gibi oksijenden oluşuyor.

Titan

Satürn'ün bilinen 62 doğal uydusu var. Bu uyduların en büyüğü Titan. Titan, 1655 yılında Hollandalı gökbilimci Christiaan Huygens tarafından keşfedildi. Titan, Güneş Sistemi'ndeki en büyük ikinci doğal uydu. Ayrıca Titan yoğun bir atmosfere sahip olduğu bilinen tek doğal uydu. Hatta Titan bugüne kadar keşfedilenler arasında atmosferi Dünya'ninkine en çok benzeyen gök cisimlerinden biri. Titan'ın atmosferi büyük oranda azot ve az miktarda metandan oluşuyor.

Uranüs'ün bilinen 27 doğal uydusu var. Titania bunların en büyüğü. Bu uydu, 1787 yılında İngiliz gökbilimci William Herschel tarafından keşfedildi. Titania'nın su buzu ve kayadan oluştuğu biliniyor. Ayrıca bu uydunun atmosferinde az miktarlarda karbondioksit, azot ve metan bulunduğu düşünülüyor.

Titania

Neptün'ün bilinen 14 doğal uydusu var. Bu uyduların en büyüğü Triton. Triton, 1846 yılında İngiliz gökbilimci William Lassell tarafından keşfedildi. Triton'un ince atmosferi azot ve az miktarda metandan oluşuyor. Triton dışında büyük doğal uyduların hepsi gezegenlerinin çevresinde onların dönme yönüyle aynı yönde dolanır. Yani Triton Neptün'ün dönme yönüne ters yönde dolanıyor. Bu durum uydunun Kuiper Kuşağı'na ait bir gök cismi olduğunu ve Neptün'ün kütle çekimine kapıldığını düşündürüyor.

Triton

Neptün'ün ötesinde kalan, buz ve kayadan oluşan gök cisimlerinin yer aldığı bölgeye Kuiper Kuşağı deniyor.

Kübra Sıvışoğlu
Fotoğraflar: NASA